

EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA KIERUNKU STUDIÓW PIELĘGNIARSTWO

poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia
profil kształcenia	praktyczny
tytuł zawodowy absolwenta	Magister pielęgniarstwa

I. Umieszczenie kierunku w obszarze/obszarach kształcenia wraz z uzasadnieniem:

Obszar nauk medycznych, nauk o zdrowiu, oraz nauk o kulturze fizycznej

II. Efekty kształcenia

Efekty kształcenia w oparciu o **Standard kształcenia na kierunku Pielęgniarstwo zatwierdzony przez Ministra**

Standardy kształcenia dla kierunku studiów:

Pielęgniarstwo

B. STUDIA DRUGIEGO STOPNIA

I. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Studia drugiego stopnia trwają nie krócej niż 4 semestry.
2. Liczba godzin zajęć i praktyk nie może być mniejsza niż 1300.
3. Liczba punktów ECTS wynosi nie mniej niż 120.
4. Studia mają profil praktyczny.

II. OGÓLNE EFEKTY KSZTAŁCENIA

Dyplom magistra pielęgniarstwa uzyskuje absolwent studiów drugiego stopnia kierunku pielęgniarstwo, który:

- 1) posiada specjalistyczną wiedzę z zakresu pielęgniarstwa i nauk medycznych;
- 2) w zakresie umiejętności potrafi:
 - a) rozwiązywać problemy zawodowe, szczególnie związane z podejmowaniem decyzji w sytuacjach trudnych wynikających ze specyfiki zadań zawodowych i warunków ich realizacji,
 - b) określać standardy profesjonalnej opieki w każdym wieku i stanie zdrowia oraz wdrażać je do praktyki zawodowej,

- c) prowadzić badania naukowe w zakresie swojej specjalności oraz upowszechniać ich wyniki w celu rozwoju zawodu, wiedzy i praktyki pielęgniarskiej, podnoszenia jakości świadczeń oraz prowadzenia wymiany informacji,
- d) organizować i nadzorować opiekę pielęgniarską, z uwzględnieniem przyjętych teorii i koncepcji opieki,
- e) organizować pracę podwładnych i własną zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, zabezpieczając interesy pacjentów, pracowników i organizacji,
- f) wykorzystywać przepisy prawa w działalności zawodowej oraz stosować je w praktyce w zarządzaniu organizacją, jej częścią lub zespołem pracowniczym (pielęgniarek i położnych),
- g) opracowywać założenia polityki kadrowej oraz planu zatrudnienia personelu odpowiednio do strategii i zapotrzebowania pacjentów na opiekę pielęgniarską,
- h) opracowywać i wdrażać do praktyki zawodowej narzędzia monitorowania i oceny jakości opieki pielęgniarskiej,
- i) dokonywać wyboru i stosować określone metody, techniki organizatorskie i techniki zarządzania w badaniu, rozwiązywaniu problemów organizacyjnych i usprawnianiu pielęgniarstwa,
- j) dokonywać wyboru optymalnych i stosować wybrane metody nauczania i uczenia się, w zależności od specyfiki treści nauczania oraz celu, który należy osiągnąć,
- k) opracowywać programy edukacji zdrowotnej i realizować je w odniesieniu do wybranego środowiska społecznego, z uwzględnieniem potrzeb społeczności lokalnych.

Absolwent studiów drugiego stopnia na kierunku pielęgniarstwo jest przygotowany do podjęcia studiów trzeciego stopnia (doktoranckich).

III. SZCZEGÓŁOWE EFEKTY KSZTAŁCENIA

A. WYBRANE ZAGADNIENIA Z ZAKRESU NAUK SPOŁECZNYCH (teoria pielęgniarstwa, pielęgniarstwo europejskie, zarządzanie w pielęgniarstwie, badania naukowe w pielęgniarstwie, dydaktyka medyczna, podstawy psychoterapii)

W zakresie wiedzy absolwent:

- A.W1. dokonuje analizy teorii i modeli pielęgnowania, ich tworzenia i funkcjonowania w pielęgniarstwie, oraz wskazuje wymagania związane z tworzeniem modeli i teorii: poznawczych i systemowych;
- A.W2. interpretuje zagadnienia dotyczące paradygmatu pielęgniarstwa i jego filozofii oraz holistycznego wymiaru opieki pielęgniarskiej;
- A.W3. omawia międzynarodowe klasyfikacje praktyki pielęgniarskiej;
- A.W4. zna przepisy prawne dotyczące zawodu, systemów kształcenia i nabywania kwalifikacji zawodowych pielęgniarki w Polsce i w Unii Europejskiej;
- A.W5. charakteryzuje systemy opieki pielęgniarskiej w Unii Europejskiej i wyjaśnia zasady funkcjonowania pielęgniarstwa na świecie;
- A.W6. różnicuje systemy kształcenia przed- i podyplomowego pielęgniarek w poszczególnych krajach Unii Europejskiej;
- A.W7. zna rolę i obszary działania pielęgniarskich stowarzyszeń i organizacji międzynarodowych oraz krajowych np. .Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego (PTP), International Council of Nurses (ICN), European Federation of Nurses (EFN), Europejskiej Grupy Pielęgniarek Badaczy WENR);

- A.W8. omawia procedury uznawania kwalifikacji zawodowych pielęgniarek w Unii Europejskiej;
- A.W9. zna rolę WHO i ICN w rozwoju pielęgniarstwa;
- A.W10. charakteryzuje system opieki zdrowotnej i podsystem pielęgniarstwa;
- A.W11. zna specyfikę funkcji kierowniczych, istotę delegowania zadań i proces podejmowania decyzji;
- A.W12. różnicuje style zarządzania oraz cechy przywództwa;
- A.W13. zna zasady zarządzania strategicznego oraz podstawowe metody analizy strategicznej
- A.W14. charakteryzuje marketing usług zdrowotnych;
- A.W15. zna zasady rekrutacji kandydatów do pracy i planowania zasobów ludzkich w organizacjach zdrowotnych;
- A.W16. definiuje proces adaptacji społecznej i zawodowej oraz pojęcie kultury organizacyjnej, a także modele zarządzania jakością;
- A.W17. różnicuje zakres obowiązków, odpowiedzialności i uprawnień zawodowych w zależności od zakresu kompetencji
- A.W18. wyjaśnia pojęcia dotyczące obciążenia fizycznego i psychicznego, które wynikają z warunków środowiska pracy;
- A.W19. charakteryzuje istotę procesu zmian w organizacji, opisuje techniki organizatorskie i techniki zarządzania dla oceny jakości funkcjonowania organizacji;
- A.W20. definiuje pielęgniarstwo jako naukę o zdrowiu;
- A.W21. definiuje główne pojęcia metodologii jako nauki oraz charakteryzuje metodykę postępowania badawczego;
- A.W22. zna strukturę pracy naukowej oraz kryteria doboru piśmiennictwa do badań;
- A.W23. zna przepisy prawne dotyczące ochrony praw autorskich i zasady etyczne w pielęgniarstwie w badaniach naukowych;
- A.W24. zna programy i testy statystyczne do opracowania wyników badań;
- A.W25. definiuje zasady praktyki opartej na dowodach naukowych w medycynie (evidence based medicine) oraz w pielęgniarstwie (evidence based nursing practice);
- A.W26. zna zasady przygotowywania publikacji do pielęgniarstwie w czasopiśmie naukowym;
- A.W27. charakteryzuje warunki organizowania i planowania działalności dydaktycznej;
- A.W28. omawia cele i zadania dydaktyki medycznej oraz kształcenia medycznego;
- A.W29. wyjaśnia genezę, rozwój i cechy nowoczesnego modelu nauczania - uczenia się;
- A.W30. zna cele kształcenia zawodowego (klasyfikacja, taksonomia, operacjonalizacja celów kształcenia zawodowego);
- A.W31. zna rolę treści kształcenia oraz teorii ich doboru;
- A.W32. wyjaśnia klasyfikację i zastosowanie metod nauczania w kształceniu medycznym;

- A.W33. zna zasady pomiaru dydaktycznego, kontroli i oceny w procesie dydaktycznym;
- A.W34. określa istotę, cele i uwarunkowania kształcenia ustawicznego;
- A.W35. wyjaśnia funkcjonowanie człowieka w aspekcie psychicznym i społecznym; teorię zachowania w ujęciu systemowym oraz mechanizmy powstania wybranych zaburzeń funkcjonowania jednostek;
- A.W36. wymienia i charakteryzuje główne kierunki i szkoły terapeutyczne, istotę psychoterapii, jej etapy i cele oraz podstawowe pojęcia i definicje psychoterapeutyczne, zjawisko przeniesienia i przeciwprzeniesienia;
- A.W37. rozróżnia i omawia interwencje i metody psychoterapeutyczne, istotę psychoanalizy, neopsychoanalizy, terapii behawioralnej, podejście poznawcze i podejście humanistyczno-egzystencjalne w psychoterapii;
- A.W38. wymienia i opisuje cechy i funkcje relacji psychoterapeutycznej w praktyce pielęgniarskiej.

W zakresie umiejętności absolwent:

- A.U1. korzysta z wybranych teorii i modeli pielęgnowania w praktyce pielęgniarskiej;
- A.U2. posługuje się klasyfikacją diagnoz pielęgniarskich;
- A.U3. analizuje obszary działania pielęgniarstwa polskiego, europejskiego i światowego;
- A.U4. stosuje w pracy zawodowej przepisy prawa europejskiego dotyczące pielęgniarstwa;
- A.U5. korzysta z informacji oraz danych przekazywanych przez międzynarodowe organizacje i stowarzyszenia pielęgniarskie;
- A.U6. określa zgodnie ze strategią europejską kierunek badań naukowych w pielęgniarstwie,;
- A.U7. ocenia wady i zalety różnych stylów zarządzania oraz wyjaśnia różnice między motywowaniem a przywództwem;
- A.U8. analizuje związek między:
 - a) formułowaniem celów a planowaniem,
 - b) organizowaniem i realizacją zadań a wyborem określonej koncepcji motywowania,
 - c) rezultatem pracy a systemem kontroli;
- A.U9. objaśnia ograniczenia formalno-prawne, organizacyjne i psychologiczne wprowadzania zmian w systemie opieki zdrowotnej i podsystemie pielęgniarstwa;
- A.U10. organizuje rekrutację pracowników oraz planuje proces adaptacji dla nowo przyjętych;
- A.U11. konstruuje plan doskonalenia podyplomowego oraz model kariery zawodowej;
- A.U12. przeprowadza proces oceniania pracowników;
- A.U13. tworzy regulaminy pracy pielęgniarskiej kadry kierowniczej;
- A.U14. przygotowuje jednostkę organizacyjną dla potrzeb oceny jakości;

- A.U15. przygotowuje jako świadczeniodawca usług pielęgniarskich umowę cywilnoprawną oraz dokumentację potrzebną do zawarcia kontraktu z płatnikiem na świadczenia z zakresu opieki pielęgniarskiej;
- A.U16. stosuje evidence based nursing practice w praktyce zawodowej własnej lub kierowanego zespołu;
- A.U17. planuje i przeprowadza badania naukowe w zakresie pielęgniarstwa oraz badania oceniające system opieki zdrowotnej i potrzeby zdrowotne społeczeństwa;
- A.U18. przeprowadza badania naukowe w pielęgniarstwie z zastosowaniem skal i narzędzi badawczych;
- A.U19. prowadzi badania w oparciu o metody ilościowe i jakościowe (w tym przegląd piśmiennictwa, metaanalizę, sondaż diagnostyczny, badanie randomizowane, studium przypadku);
- A.U20. opracowuje bazę danych w oparciu o materiał badawczy, dokonuje statystycznej analizy oraz interpretuje wyniki badań;
- A.U21. dokonuje analizy porównawczej uzyskanych przez siebie wyników badań z wynikami innych badaczy;
- A.U22. dobiera i ocenia formy i metody nauczania w pielęgniarstwie;
- A.U23. planuje pomiar wyników nauczania i uczenia się;
- A.U24. analizuje relację pielęgniarka (psychoterapeuta) – pacjent;
- A.U25. ocenia zasoby indywidualne w pracy pielęgniarki (psychoterapeuty);
- A.U26. omawia podstawowe zjawiska w psychoterapii;
- A.U27. współuczestniczy w psychoterapii grupowej;
- A.U28. stosuje zachowania terapeutyczne w ramach interwencji pielęgniarskich, z wykorzystaniem elementarnej psychoterapii;
- A.U29. przeprowadza psychoedukację grupową pacjenta i jego rodziny (opiekunów).

B. NAUKI W ZAKRESIE OPIEKI SPECJALISTYCZNEJ (nowoczesne techniki diagnostyczne, intensywna terapia i pielęgniarstwo w intensywnej opiece medycznej, pielęgniarstwo specjalistyczne: opieka pielęgniarska w chorobach przewlekłych nerek, opieka pielęgniarska w chorobach przewlekłych układu oddechowego, opieka pielęgniarska nad chorym z cukrzycą, opieka pielęgniarska nad chorym z przetoką jelitową, opieka pielęgniarska nad chorym ze schorzeniami naczyń, pielęgnowanie pacjenta z ranami przewlekłymi, opieka pielęgniarska nad chorym na stwardnienie rozsiane, opieka pielęgniarska nad pacjentem z chorobami krwi, opieka pielęgniarska nad chorym psychicznie i jego rodziną)

W zakresie wiedzy absolwent:

- B.W1. omawia rodzaje, wskazania i użyteczność nowoczesnych technik diagnostycznych;
- B.W2. definiuje nagłe stany zagrożenia życia;
- B.W3. zna najczęściej stosowane zabiegi resuscytacyjne;

- B.W4. charakteryzuje zasady opieki pielęgniarskiej nad chorym w intensywnej opiece neurotraumatologicznej, kardiologicznej oraz kardiochirurgicznej;
- B.W5. objaśnia specjalistyczne techniki diagnostyczne i terapeutyczne stosowane w intensywnej opiece neurochirurgicznej, kardiologicznej i kardiochirurgicznej;
- B.W6. zna patofizjologię oraz zasady postępowania w leczeniu najczęściej występujących przewlekłych ran: odmrożenia, owrzodzenia żylnego, owrzodzenia niedokrwiennego, odleżyn, zespołu stopy cukrzycowej, powikłanej rany urazowej;
- B.W7. różnicuje metody nieoperacyjnego i operacyjnego leczenia przewlekłych ran, w tym wyjaśnia rolę hiperbarii tlenowej oraz terapii podciśnieniowej w tym procesie;
- B.W8. zna strefy histopatologiczne urazu termicznego, kwalifikację ran oparzeniowych, składowe leczenia ciężkiego oparzenia oraz zasady profilaktyki, rozpoznawania i leczenia zakażonej rany oparzeniowej;
- B.W9. charakteryzuje rodzaje pourazowych ubytków tkankowych oraz stosowanych zabiegów z dziedziny chirurgii rekonstrukcyjno-plastycznej;
- B.W10. zna zasady funkcjonowania stacji dializ oraz technik nerkozastępczych;
- B.W11. opisuje specjalistyczną opiekę pielęgniarską nad chorym w przebiegu leczenia nerkozastępczego;
- B.W12. zna zasady domowego leczenia respiratorem;
- B.W13. charakteryzuje specjalistyczną opiekę nad chorym w przewlekłych schorzeniach układu oddechowego;
- B.W14. zna sytuację epidemiologiczną cukrzycy w Polsce i na świecie;
- B.W15. charakteryzuje profesjonalną opiekę pielęgniarską nad chorym z cukrzycą i zespołem metabolicznym;
- B.W16. charakteryzuje profesjonalną opiekę pielęgniarską nad chorym z przetoką jelitową;
- B.W17. charakteryzuje profesjonalną opiekę pielęgniarską nad chorym z chorobą nowotworową;
- B.W18. scharakteryzuje profesjonalną opiekę pielęgniarską nad chorym z chorobami krwi;
- B.W19. zna epidemiologię, etiopatogenezę, obraz kliniczny i nowoczesne metody leczenia stwardnienia rozsianego;
- B.W20. zna procedury przeszczepu szpiku kostnego;
- B.W21. charakteryzuje profesjonalną opiekę pielęgniarską nad przewlekle chorym psychicznie i jego rodziną, w tym określa zasady pomocy i wsparcia w ramach świadczeń medyczno-społecznych oferowanych osobom z problemami zdrowia psychicznego i ich rodzinom (opiekunom) oraz zasady pozyskiwania środków na rozwój działań w ramach psychiatrii środowiskowej.

W zakresie umiejętności absolwent:

- B.U1. wykorzystuje nowoczesne techniki obrazowania;

- B.U2. przygotowuje chorego do badań specjalistycznych, rozpoznaje powikłania i zapewnia opiekę po ich wykonaniu;
- B.U3. rozpoznaje problemy pielęgnacyjne oraz stosuje interwencje w opiece nad chorym w intensywnej opiece neurotraumatologicznej, kardiologicznej i kardiochirurgicznej;
- B.U4. dobiera i stosuje zaawansowane zabiegi resuscytacyjne w stanach zagrożenia życia;
- B.U5. ocenia i klasyfikuje przewlekłe rany, aplikuje środki stosowane w miejscowym leczeniu ran;
- B.U6. kontroluje efekty hiperbarii tlenowej oraz podciśnieniowego leczenia ran;
- B.U7. stosuje wysokospecjalistyczne interwencje w opiece nad chorym z rozległym i głębokim oparzeniem;
- B.U8. wykorzystuje wysokospecjalistyczne techniki nerkozastępcze;
- B.U9. realizuje proces pielęgnowania pacjenta z przewlekłymi chorobami układu oddechowego;
- B.U10. uczy pacjentów z cukrzycą i ich rodziny preferowanego stylu życia oraz dobiera indywidualne metody edukacji;
- B.U11. uczy pacjentów z przetoką jelitową profilaktyki powikłań oraz doboru rodzaju sprzętu stomijnego;
- B.U12. realizuje proces pielęgnowania pacjenta ze schorzeniami naczyń;
- B.U13. proponuje działania związane z profilaktyką, metodami leczenia i pielęgnowania chorego w przebiegu operacyjnego i nieoperacyjnego leczenia chorób naczyń
- B.U14. współuczestniczy w procesie leczenia, pielęgnowania i rehabilitacji osób ze stwardnieniem rozsianym;
- B.U15. prowadzi edukację zdrowotną i udziela wsparcia choremu na chorobę nowotworową oraz jego opiekunom;
- B.U16. charakteryzuje zasady opieki nad chorym umierającym i jego rodziną;
- B.U17. prowadzi edukację zdrowotną pacjenta z chorobami krwi i jego rodziny;
- B.U18. współuczestniczy w procedurze przeszczepu szpiku kostnego;
- B.U19. prowadzi psychoedukację pacjentów z zaburzeniami psychicznymi i ich opiekunów, stosuje elementy psychoterapii dla osób z zaburzeniami psychicznymi, a także prowadzi treningi umiejętności społecznych jako formy rehabilitacji psychiatrycznej;
- B.U20. rozpoznaje sytuację życiową pacjenta, w celu zapobiegania jego izolacji społecznej;
- B.U21. wskazuje możliwości pomocy i wsparcia w ramach świadczeń medyczno-społecznych oferowanych osobie z zaburzeniami psychicznymi i jej opiekunom;
- B.U22. nawiązuje współpracę i korzysta z pomocy osób znaczących dla pacjenta.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent:

- B.K1. ponosi odpowiedzialność za udział w podejmowaniu decyzji zawodowych;
- B.K2. krytycznie ocenia własne i cudze działania, przy zachowaniu szacunku dla różnic światopoglądowych i kulturowych;
- B.K3. rozwiązuje dylematy etyczne w organizacji pracy własnej i zespołu;
- B.K4. przestrzega praw autorskich i praw podmiotu badań;
- B.K5. ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo własne i osób znajdujących się pod opieką;
- B.K6. przestrzega zasad etyki zawodowej w relacji z pacjentem i zespołem terapeutycznym oraz w pracy badawczej;
- B.K7. dba o wizerunek własnego zawodu.

IV. ORGANIZACJA STUDIÓW

Proces kształcenia może być organizowany w formie wielopredmiotowych modułów łączonych, np.: pielęgniarstwo specjalistyczne: opieka pielęgniarska w chorobach przewlekłych nerek, opieka pielęgniarska w chorobach przewlekłych układu oddechowego, opieka pielęgniarska nad pacjentem z cukrzycą, opieka pielęgniarska nad pacjentem z przetoką jelitową i schorzeniami naczyń, opieka pielęgniarska nad pacjentem ze schorzeniami neurologicznymi, opieka pielęgniarska nad pacjentem z chorobami krwi, opieka pielęgniarska nad pacjentem chorym psychicznie i jego opiekunem. Modułowa konstrukcja programu stwarza możliwość bardziej równomiernego obciążenia studentów przez przypisanie modułom takiej samej, powtarzalnej wartości punktowej ECTS (np. 5, 6, 10).

Nauczanie przedmiotów (treści kierunkowych lub zawodowych) z zakresu opieki specjalistycznej oraz przedmiotów dotyczących opieki pielęgniarskiej – opieki sprawowanej przez pielęgniarkę i obszarów funkcjonowania pielęgniarstwa i zawodu pielęgniarki - prowadzą nauczyciele akademicy posiadający prawo wykonywania zawodu pielęgniarki oraz minimum roczną praktykę zawodową, zgodną z nauczaniem przedmiotem.

1. MINIMALNA LICZBA GODZIN ZAJĘĆ ZORGANIZOWANYCH ORAZ PUNKTÓW ECTS

Grupy szczegółowych efektów kształcenia	Godziny	Punkty ECTS
A. Wybrane zagadnienia z zakresu nauk społecznych	210	17
B. Nauki z zakresu opieki specjalistycznej	215	18
Praktyki zawodowe	160	8
Egzamin magisterski	-	20
Razem	585	63

Na studiach drugiego stopnia jest realizowany język angielski na poziomie biegłości B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy oraz sprofilowany zawodowo, w wymiarze nie mniejszym niż 90 godzin, któremu należy przypisać nie mniej niż 7 punktów ECTS.

Do dyspozycji uczelni pozostawia się 625 godzin zajęć (50 punktów ECTS), które mogą być realizowane jako zajęcia obowiązkowe albo fakultatywne, uzupełniające wiedzę, umiejętności i kompetencje w grupach A i B albo poza tymi grupami.

Zajęcia fakultatywne powinny stanowić nie mniej niż 10% wszystkich zajęć pozostających do dyspozycji uczelni.

Za przygotowanie pracy magisterskiej i przygotowanie do egzaminu dyplomowego student otrzymuje 20 punktów ECTS

2. KSZTAŁCENIE PRAKTYCZNE

Nieodłącznym elementem kształcenia na studiach drugiego stopnia są praktyki, które powinny trwać nie krócej niż 160 godzin (4 tygodnie) i którym należy przypisać nie mniej niż 8 punktów ECTS.

W ramach kształcenia praktycznego są realizowane efekty kształcenia zawarte w grupach A i B. Kształcenie praktyczne może być realizowane w specjalistycznych przedsiębiorstwach podmiotu leczniczego oraz placówkach oświatowo–wychowawczych.

3. INNE WYMAGANIA

Kształcenie na studiach drugiego stopnia mogą podejmować osoby, które ukończyły studia pierwszego stopnia na kierunku pielęgniarstwo.

Wychowanie fizyczne jest przedmiotem nieobowiązkowym. Uczelnie medyczne zapewniają studentom bezpłatny dostęp do obiektów sportowych, umożliwiając uprawianie sportu, uczestniczenie w zajęciach rekreacyjnych oraz kształtowanie prozdrowotnych postaw, w wymiarze co najmniej 30 godzin rocznie.

V. SPOSOBY OCENY EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Sprawdzenie osiągnięcia założonych efektów kształcenia wymaga zastosowania zróżnicowanych form oceniania studentów, adekwatnych do obszarów, których dotyczą efekty.

Efekty w zakresie wiedzy można sprawdzać za pomocą egzaminów pisemnych lub ustnych.

Jako formy egzaminów pisemnych można stosować eseje, raporty, krótkie ustrukturyzowane pytania oraz testy: wielokrotnego wyboru (MCQ - *Multiple Choice Questions*), wielokrotnej odpowiedzi (MRQ - *Multiple Response Questions*), wyboru Tak/Nie oraz testy dopasowania odpowiedzi.

Egzaminy ustne powinny być standaryzowane oraz ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość faktów (np. poziom zrozumienia, umiejętność analizy, syntezy, rozwiązywania problemów).

Możliwe jest wykorzystanie opisów przypadków klinicznych, na podstawie których student ustala i prezentuje plan specjalistycznej opieki pielęgniarskiej.

Ocenia się prezentacje i wystąpienia indywidualne i zespołowe (prezentacje ustne, prezentacje oparte o przygotowane materiały wizualne z wykorzystaniem środków multimedialnych, analiza literatury, w tym w języku obcym).

Egzamin dyplomowy magisterski, któremu przyznaje się 20 punktów ECTS, powinien obejmować sprawdzenie wiedzy i umiejętności praktycznych zdobytych w całym okresie studiów drugiego stopnia.